Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

stet paululũ post ipsũ considerans ut solet fieri aliqd
& animo retractans: ia ũ etiã ipse sentiens aliqd amoris
erga sponsã usus altitudine sua. quẹ attingit usq; ad
fenestras domus. quẹ fenestre habeant parietẹ aliqm
operis ut aiunt reticulati. & cũ incumbat qdẽ p fenes
tras. eminentior autẹ sit etiã fenestris. & attingat supe
nora earũ q̃ reticulato ut dixim' opẹ distinctẹ. s. inde
pspiciens alloquat sponsã. & dicat ei. exurge. ueni
prima mea. formosa mea. columba mea. & reliq̃. Hẹc
s̃ que ut superi' designauim'. difficultatẹ plurima
dirigendi ordinis ꝫ apparendẹ intellegentiẹ habe
re nob uisa sunt. que ut puto euidentiora fecerit repe
titia hec nẽ indago sermonũ. spiãlis autẹ in his exposi
tio. n̄ ita laboriosa. ac difficilis. Sponsa enĩ ubi anim
ma que in domo et' regali. hoc ẽ in eccla cĩsistit. docẽ
a ubo di q̃ est sponsus suus. quẹ cũq; s̃ reposita & rec
dita intra aulã regiã. & cubiculũ regis. Discit in hac
domo quẹ ẽ eccla di uiui. etiã uim illi' qd' de scis tor
cularib' cõgregatũ ẽ. cellis uim n̄ solũ nouĩ sed & uete
ris ac suauis. que ẽ doctrina legis ꝫ pphetarũ. i quib'
sufficienter exercitata respiciat in ipsũ. qui erat in
principio apud dm ds. sed n̄ secũ p manentẽ. n̄ enĩ
possibile est hoc humanẹ naturẹ. sed in dum qdẽ
uisitet adõ. intẽdũ relinquat ut ampli' desideret eum.